

LIGA ROMÂNĂ

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ

PENTRU

INTERESELE UNITĂȚII CULTURALE A TUTUROR ROMÂNILOR

APARE ÎN FIE-CARE DUMINECĂ

Anul II. — No. 38.

28 Septembre, 1897.

UN ACT DE ENERȚIE

cetățenii capitalei, întruniți Duminecă, într'un mare miting, au dat, prin atitudinea și moțiunea lor, o strălucită dovadă de maturitate politică și de bun simț.

Rar am avut noi prilej să vedem o întrunire publică atât de mare, atât de distinsă și atât de demnă, cum a fost aceasta.

Discursurile rostite cu această ocazie sunt modeluri de o caldă simțire patriotică și mai ales de o senină și prudentă concepțiune a situațiunii. Era deci natural, ca întrunirea să se înalțe în sferele superioare ale sentimentelor și gândirilor patriotice și înțelepte. Și ea s'a înălțat și s'a menținut la aceste înălțimi, și azi fiecare Român se simte mindru, când seamă își dă, că, oricât de pasionate ar fi luptele noastre politice de partid, totuși există o chestiune mare care ne poate uni, și poate stăpîni pornirile noastre, adesea din calea afară meridionale.

Se poate, că la întrunirea de Duminecă vor fi fost și oameni cari ar fi văzut, bucuros dacă această impunătoare manifestare a opiniunii noastre publice ar fi contribuit să ridice sau să scază acțiunile unuia sau altuia dintre partidele noastre militante.

Este însă evident, că o eventuală atitudine a acestei adunări *naționaliste*, în favorul unuia sau altui dintre partidele

noastre politice ar fi fost semnalul unui foarte regretabil conflict și a unei profunde desbinări, iar cei ce aveau apoi să plătească cheltuielile acestui sport era să fie: Țara noastră și frații noștri din Transilvania.

Ce bucurie infernală ar fi avut Maghiarii, dacă această întrunire ar fi degenerat într'o nesocotită manifestare în contra M. S. Regelui nostru sau într'o nenorocită altercațiune între partidele noastre.

Ce armă teribilă ar fi avut Maghiarii, ce pretexte elocvente li s'ar fi dat și cit de dibaci le-ar fi exploatat ei în contra reputațiunii noastre de națiune civilizată și vrednică de stima și încrederea occidentului luminat!

Dar oricare vor fi fost înclinările și opiniile izolate de unuia sau altuia, ele au fost covârșite de magica putere a simțirilor patriotice, de irăsistibila elocință a scopului senin al întrunirii.

Și astfel într'o perfectă unanimitate și într'o înălțătoare armonie răsunat-a vocea capitalei române, glas de mîngiere pentru frați, și apel la luptă în contra dușmanilor.

Profund gravată în inimele noastre are să rămînă însemnătatea acestei zile.

Din mii de piepturi au izbutit o solemnă și puternică protestare în contra însinuărilor maghiare, că vizita Regelui nostru la Buda-pesta ar putea însemna o depunere a armelor din partea Românilor; din mii de

piepturi a resunat bărbăteasca solidaritate a României cu cauza română de peste munți și declarațiunea solemnă de a sprijini, cu noui și înmulțite puteri, nobila și dreapta luptă a Românismului ce se sbate în robia șovinismului unguresc.

Măreață și covârșitoare a fost această manifestare și, de sigur, rodnice au să fie urmările ei. Departe peste hotarele țării noastre s'a dus cuvîntul obștesc al mitingului nostru, și simpatic resunet el a găsit în inimele Românilor subjugați. El ridică moralul lor și le dă o nouă putere de a lupta înainte. El le spune, că Țara, spre care ei privesc cu dor și jale, este o mamă ocrotitoare pentru ei, și cele mai înalte ale ei gândiri și cele mai sincere ale ei simțiri lor le sunt menite. Insuflețirea miilor de cetățeni ai capitalei și repercutarea acestui simțămînt în țara întreagă ne este o garanție, că în curînd solidaritatea noastră se va putea traduce în *fapte positive*, în fapte demne de cetățenimea cultă și serioasă a României moderne.

Lăsăm acum să urmeze discursurile ce au fost rostite cu această ocazie, adesiunile și moțiunea. Observăm că iscăliturile de sub adesiunile din Transilvania nu le publicăm, din cauze ușor de înțeles.

DISCURSUL D-LUI M. VLĂDESCU

Domnilor,

Neașteptata și îngrijitoare întorsătură, pe care a luat-o în ultimile momente cestiunea noastră națională, a determinat pe membrii comitetului central executiv al *Ligei* pentru unitatea culturală a tuturilor Românilor, cărora d-voastră ați încredințat priveghierea neadormită a unora din permanentele noastre interese naționale, să vă convoace în meeting de manifestare.

Intrunirea d-voastră măreață, puternică și caldă vibrare patriotică, care face să tremure cele mai ascunse și mai înalte coarde ale ființei noastre, ne dau sentimentul adînc, că aceleași simțiri, același gînd ne unește pe toți cîți suntem adunați în această sală, pe toți cîți, în această țară, avem o inimă românească.

Solemn și grav e sentimentul nostru; solemnă și gravă e situațiunea momentului.

Căci, dacă atitudinea și manifestarea voinței noastre se resimte — și *trebuie natural să se resimtă în raporturile noastre interne — ea răspunde cu ultima elociență acelor cercuri politice străine, cari au dorința precum au interesul și dorința de a o cunoaște.*

Și, pentru că în toate combinațiunile omenesti, voința poporului, adică acțiunea lui, reprezintă rezultatul moral și mai ales efectiv, pentru aceea voi, cetățenei români ai capitalei române, sunteți datori să vă exprimați voința voastră.

Liga pentru unitatea culturală a tuturilor Românilor, instituțiunea noastră, creiată în vederea marilor noastre interese naționale, vă chiamă și vă cere să va faceți datoria de Români, să exprimați cu actul acesta voința noastră.

Și pentru că, iubiți concetățeni, vorba nu e de o manifestare zgomotoasă, în care să facem să se audă numai glasul nostru de simpatie pentru frații de peste munți, amenințați în existența lor națională, ci vorba e de propria noastră demnitate națională, lovită de Unguri cu cea din urmă ignominie, manifestați-vă ca popor liber în țară liberă, cu toată energia calmă, pe care o dau convingerile profunde și încrederea desăvîrșită în propriile puteri.

Dovediți, prin atitudinea voastră demnă și hotărîtă, că dacă e un popor încă neajuns la maturitatea politică, că dacă există un popor incapabil de a juca rolul ce își arogă singur de popor de or-

dine și soliditate în Europa orientală, — acel popor este poporul maghiar!

Arătați că el, care ne denunță continuu pe noi, — popor de liniște, de muncă și de cultură, — ca pe niște agitatori de profesie și pe niște tulburători ai liniștei și păceii europene, că el nu scapă nici o ocazie, ori cît de delicată și de solemnă ar fi ea, de a izbi, cu ultima aroganță și nedemnitare, în sentimentul nostru cel mai sacru : iubirea de neam și de limbă.

Cum? Au conștiința noastră națională nu s'a afirmat cu destulă putere? Au solidaritatea individualității etnice, culturale și naționale a tuturor Românilor nu a apărut, în toată realitatea ființei sale mărețe și im punătoare? *Au noi, Românii liberi nu am dovedit lumii, că — tari pe propriile noastre puteri — suntem gata a sacrifica întreaga noastră suflare pentru națiunea noastră și drepturile ei imprescriptibile la o existență națională? Au nu primit-am noi cu tot entuziasmul, cu toată iubirea, cu toată loialitatea, cu cuviința și demnitatea unui popor conștient de sine, conștient de îndatoririle și rolul său de popor de ordine și de pace la porțile orientale ale Europei, pe M. Sa Împăratul Austriei și Regele Ungariei? Citească d-lor întreaga presă română de atunci și vor înțelege, din tonul și măsura sa, de cită adîncă înțelegere a moravurilor și de cită maturitate politică am dat dovadă.*

Ei bine, domnilor, care este înțelepciunea presei maghiare? Ce orbire trufășe a îndemnat-o, ca tocmai cu ocazia vizitei înțeleptului nostru monarh în capitala lor, să ne arunce infama insultă, că noi — cetățeni ai regatului român, — am aproba — ce zic? am ajuta chiar pe sălbaticii inimici ai rasei noastre să ciobîrtească organismul nostru național?

Răspundeți sus și tare; răspundeți categoric, voi, cetățeni ai capitalei române, că aceasta nu este, că aceasta nu va fi.

Faceți să văză și să înțeleagă adversarii noștri că atita vreme cît, prin politica lor de agresiune, de persecuțiune și amenințare primejdiesc existența națională românească a fraților noștri de peste munți, atita vreme pacea și liniștea. atita vreme prietenia și concordia nu vor intra, nu au loc să intre în sufletele Românilor.

Faceți să priceapă opinia publică maghiară că acum, mai puțin ca ori cînd, poporul român e decis a se amputa singur. Faceți să se știe de toți cei ce de aproape sau de departe, se interesează de națiunea română, că nu acum, cînd naționalitățile din Austria sunt la pragul cîștigării vieții lor naționale, poporul Român va da concursul său Maghiarilor, ca să zdrobească propria noastră rassă.

Nu, aceasta nu va fi, pentru că nu o vocște întreaga suflare românească.

DISCURSUL D-LUI B. S. DELAVRANCEA

Domnilor,

Diferitele State la cari ar aparține un popor, nu fac din el mai multe ființe deosebite, nici mai multe bucăți contopite în alte ființe etnice.

Aceeași origină, aceeași limbă, același geniu, o identitate de funcțiune în omnire, — în trecut ca și în present, — fac din noi, toți Românii, o singură ființă, animată de un suflet care crește necontentit, reflectînd în aceeași conștiință durerile trecutului și speranțele viitorului.

Ori unde ar fi atinsă această ființă, emoțiunile ei cutreieră întregul organism, ajungînd la maximum emoțional, aci, în mijlocul nostru, în centrul acestui tot etnic și natural.

Nimic nu poate perverti un neam care

și a salvat conștiința de sine. Nimeni nu-i poate impune o sensibilitate nepotrivită cu firescul lui, nici noui legi de viață care să-i prefacă conștiința de rasă într-o altă conștiință a unei alte rase. Asemenea sorbire a unei conștiințe naționale în altă conștiință națională este o imposibilitate. Prigonirea întărește în loc d'a slăbi, injustiția pasionează pentru justiție, în temnițele politice nobilul sentiment de libertate atinge culmea expansiunii.

Știți, d-lor, că cuvintele noastre și ale fraților noștri au fost în tot-dauna siluite, în scop d'a se storce înțelesul unui irredentism daco-roman.

Cînd însă noi vorbim de acea ființă unitară, nu desfășurăm drapelul revoluțiunii, nici nu punem la cale cu cei de dincolo deslipiri și alipiri, sfărîmări și întregiri. Nu, d-lor, ci constatăm, prin percepțiunea specifică a ori-cărui neam, ceea ce în stîrșit școala istorică modernă și psihologia raselor și a popoarelor, — știință proaspătă, — au isbutit să dovedească ca un adevăr atît de neînduplecat încît a învins toate combinațiunile trecătoare cari n'au ținut seamă de el.

Soarta, nenorocirile, au putut despărți un popor, idealitatea lui însă a rămas identică. În acest înțeles Carpații nu au dăspărțit ființa noastră în două, ci i-a menținut întregimea ei, adăpostind în vremuri de urgie pentru a revărsa mai apoi, d'o parte și de alta, aceeași doină, în aceeași limbă, mișcată de același geniu.

Elvețian e Germanul Elveției, elvețian e Francesul Elveției, și cu toate acestea în dezastrul de la 1820 lacrămile din Geneva au fost sincronice cu bucuriile din Zurich. Saxonul din Ungaria, ori-cît de devotat ar deveni Statului său, inima lui va bate puternic ori decite ori un pic de glorie se va adăoga la marea glorie a Germaniei. Fenomen natural pe care nici o organizație din lume nu-l poate preface, nici, mai puțin, distruge.

Ei bine, d-lor, ce s'a schimbat dincolo, pentruca presa maghiară să aibă halucinația că noi, d'aci încolo, vom deveni nepăsători la durerile celor de dincolo, reci și sceptici în fața lungului șir de martiri cari își pogorără — unii tinerețele și ilușiile, alții bătrînețele și amărăciunile — în temnițele Ungariei? Ce s'a schimbat în cei de dincolo? Ce s'a schimbat în noi? Nimic. Ei sunt tot cum au fost, și noi nu putem fi decît aceiași!

Presă maghiară s'a încercat să dea vișitei M. S. Regelui nostru altă semnificare decît aceea care reese, limpede și hotărit, din toastele Suveranilor amici.

România și Regele Carol sunt de mult, spre deopotriva lor glorie, un factor însemnat în liniștea lumii. Și «bunele relațiuni» — oricît de coprinzători ar fi acești termeni în unele împrejurări — se referă la *Statele* celor doi Suverani, la combinațiunea înțelepciunii și a energiilor lor pentru echilibrul și pacea Europei.

Domnilor, gîndirea Regelui neconținut a trebuit să treacă peste marginele actualității. Și cînd pasiunile oamenilor politici, enervati în niște frămîntări politice prea aspre și adesea prea nedrepte, au cercat să turbure meditațiunile Lui, El a rămas senin, întrevăzînd într'un viitor apropiat pavilionul României alunecînd cu mîndrie peste luciul mărilor, buna și străvechea faimă a numelui nostru reinviind mai măreață decît odinioară și lumina poporului român crescînd și luminînd peste depărtările Orientului.

Cînd dar de 30 de ani are acest ideal, concepînd mărirea și gloria Lui în mărirea și gloria noastră, ar fi o rătăcire să se presupue, o clipă măcar, că vizita de la Budapesta consacră, în contra justiției, în contra dreptului ginților, în contra umanității și în contra durerii noastre, jalea și robia a trei milioane de Români!

Știți că de mine nu s'au lipit vanitățile.

absurde, că n'am lingușit pe nimeni, că am suferit și voi suferi din cauza revoltei mele în contra ori-cărei fățarnicii. Cred însă, și sunt adînc convins, că este o nebulie a se susține că Aceluia care urmărește necontentit mărirea României i-ar fi indiferent micșorarea Românilor, umilind deopotrivă și pe cei asupriți și pe cei liberi.

Dar fudulia primitivă și sgomotoasă a publiciștilor din Budapesta, i-au făcut să nu aibă nici măsură, nici delicateță, afirmînd că Regele Carol a arătat cu degetul Românilor de peste Carpați calea robiei, El care a deschis cu sabia, Românilor de dincoace de Carpați, calea independenței și a gloriei!

Nu, d-lor, noi nu vom turbura relațiunile înțelepte și de bună prietenie ale Statului nostru cu celelalte State, dar un lucru să se știe, că nimic neschimbîndu-se dincolo de Carpați, nimic nu se va schimba dincoace de Carpați.

Din durerea unui popor care suferă robie pe pămîntul apărât atîtea secole prin jertfa și eroismul generațiilor lui trecute, care suferă robie acolo, unde a răsunit limba lui cu sute de ani înainte de primele zile ale mileniului maghiar, care suferă robie fără ca barim să fi fost cucerit prin arme de asupritorii lui, — iacă din ce a născut chestiunea națională.

În numele suferinței și a drepturilor imprescriptibile, s'au ridicat mulți și de mult, printre cari Rațiu stă falnic și neclintit ca un munte încoronat cu zăpadă printre alți munți acoperiți cu brazi.

Cine l'a auzit zicînd, în ajun de a porni la Seghedin, «cel mai fericit moment al vieții mele va fi acela în care îmi voi lăsa oasele și țărîna în temnițele Ungariei», și cine a văzut cu cită vioșie pleacă publicistul de dincolo în infecțiunea temnițelor ordinare, s'a convins, străin sau român, că un popor care zămislește asemenea bătrîni și asemenea tineri, va trebui să în-

vingă, va trebui să dobîndească «egala îndreptățire», care resumă revendicările legitime ale Românilor de peste Carpați.

Cît pentru noi... noi nu concepem revoluționar chestiunea națională. Noi dorim tericire și libertate deplină celor de dincolo fără a exclude credința și devotamentul în legile și Statul Ungariei. Noi concepem ființa etnică și psihologică a Românilor ca un gigantic și secular copaci ale căruia rădăcini despică stîncile, străbat Carpații și se înfig adînc, d'o parte și de alta, ale căruia ramuri, sănătoase și pline de rod, pleacă mîndru din pustile arse de soare ale Ungariei și se apleacă fermecător peste apele Danubiului. Nu suntem noi stăpîni pe umbra și rodul de peste hotarele României. Dar nimeni nu poate devasta mîndrețea și distruge unele rădăcini ce trec dincolo de aceste hotare, fără ca ofilirea să nu coprinză fâlnicia și viața întregului arbore.

Iacă de ce, și în ce sens, Domnilor, nefericirile fraților noștri de peste Carpați vor fi pururea netericirile noastre, iacă de ce injustițiile făptuite în contra lor, în contra noastră se îndreaptă, iacă de ce sabia care spînzură asupra capului lor, d'asupra capului nostru se clatină.

Mai sunt oameni cu minte în Ungaria, scria o gazetă din Viena, cu tot șovinismul orb a celor din Budapesta. Acestor oameni cu minte le este ușor să intrevază cum pot ajunge la o amicitie, durabilă și folositoare tuturor, între noi și Maghiari. N'au decît să realizeze «egala îndreptățire», și acum, ca și odinioară, declarăm că în acest cas, Ungaria nu ar avea cetățeni mai devotați ca Românii de dincolo, nici amici mai buni ca pe noi ceștia de dincoace de Carpați.

Pînă atunci însă, noi vom simți și vom cugeta cum am simțit și am cugetat, pînă atunci, vom veghia și ne vom face datoria!

DISCURSUL D-LUI V. MICULESCU

Domnilor,

Studentimea Universitară a fost atacată de presa și de studentimea maghiară pe un ton foarte viu și insultător. Am fost acuzați că suntem niște turburători de stradă, niște agitatori de meserie.

Nu răspundem la aceasta, nici nu căutăm prin fraze și manifestațiuni sgómotoase să înapoiem mînușa care ni s'a aruncat: urmăm o discuțiune calmă și serioasă, analizăm zisele presei maghiare.

Iată dar cum răspunde gălăgioasa studentime română la insultele studentimei și presei maghiare.

Ultimele evenimente petrecute la Pesta ne interesează într'atît în cît adunarea d-voastră de aci era necesară.

A fost primit Impăratul Germaniei la Pesta cu reserva și politeța obicinuită în asemenea ocațiuni.

Această rezervă a durat pînă cînd Impăratul în toastul său a preamărit națiunea maghiară, trîmbișîndu-i liberalitatea și civilizațiunea ei.

În urma acestui toast, Ungurii și-au pierdut mințile, au ajuns de o cutezanță uimitoare, și presa lor a reînceput cu mai multă furie a sfida popoarele nemaghiare din Ungaria tăgăduindu-le chiar existența, după cum zice *Esti Ujsag*: «Pe pămîntul Coroanei Sf. Ștefan, afară de cea maghiară, altă națiune nu există».

Cît a primit, opinia publică europeană, ca bun, din ceea ce a spus Impăratul, e neînsemnat, și de aceea putem spune că înfumurarea Ungurilor e de puțină durată. Într'adevăr, iată cum judecă ziarul german *Deutsches Volksblatt* toate acestea «Impăratul Wilhelm a fost oaspele Ungariei. Pe lingă asta, nici mijloacele puterii, nici mișelia sistemului de guvernămînt, demn de tot disprețul, n'au fost în stare pînă acum

să identifice noțiunea Ungaria cu națiunea maghiară. Din contră: *Năzuințele popoarelor nemaghiare din Ungaria, care formează majoritatea populațiunii, sunt mai întăzile ca ori cînd, pentru a se apăra contra maghiarizării.*

Iar mai departe. «*Cu toastul Impăratului Wilhelm s'a dat o lovitură civilizațiunii europene.*»

Ce deosebire între vederea senină a majorității presei europene, vederea strîmtă și pătimașe a presei maghiare. Exaltați afară din fire, văzînd orice prin prisma șovinismului lor, Ungurii au interpretat vizita monarhului nostru ca o capitulare națională a noastră au voit să presinte pe Regele Carol I, ca părtaș al lor, care prin visita sa la Pesta a spus lumii întregi că armonia dintre ei și Români s'a stabilit, și a indicat Românilor de sub Coroana Sf. Ștefan «calea pe care au să pășească și locul, unde au să-și presinte jalbele lor.»

Au voit să presinte în fața Europei mișcarea națională română, așa de frumos reîncepută astăzi de d-voastră, ca opera cîtorva agitatori valahi, și nu s'au mulțumit cu falșa interpretare dată vizitei Regelui nostru ci au căutat, pentru a ne arăta mai izolați, a afirma că cercurile conducătoare din România s'au convins de netemeitatea cerințelor românești. Într'adevăr iată ce spune «*Magyar Hirlap*»: Din punctul de vedere al națiunii românești chiar, este o politică de sinucidere, această politică irredentistă, care slăbește într'una atît ca influență cît și ca însemnătate; și aceasta nimic nu o arată mai bine, decît cea că în București prima condiție a capabilității de guvernare e ruperea sinceră a ori cărei legături cu iredenta »

Prin imposanta d-voastră protestare arătați în destul, dacă mișcarea națională a scăzut ca influență și ca însemnătate.

Rămîne ca tot d-voastră și ca întreaga suflare românească, prin unirea ei în lupta

aceasta, să arate că nu sunt deosebiri de vederi între clasa conducătoare și ceilalți; și că dacă e o iredentă română, acea iredentă corespunde întreg neamului românesc.

Cred că am arătat ce falsă interpretare au dat Ungurii vizitei Regelui nostru la Pesta. În urmă au arătat și ei aceasta prin schimbarea tonului presei lor, după ce au auzit toastul Regelui.

Noi nu discutăm dacă ducerea monarhului nostru la Pesta ne va aduce bine sau rău. Chiar rău de ne va aduce, totuși — nici un rău fără bine — și binele, este un reînceput așa de viguros al mișcării naționale. Discuția asupra acestui lucru ar fi trebuit să se facă înainte de împlinirea lui, cum s'a mai și făcut altădată. Așa în 1876 Regele Carol I, pe atunci Domnitor, a fost invitat a se duce la Chișineu întru întâmpinarea Țarului.

Era hotărât lucrul acesta și totuși Domnitorul nu s'a dus. Causa o găsim arătată în «Memoriile Regelui» unde se spune că «în urma îndemnului d-lui M. Cogălniceanu a renunțat a se mai duce la Kișineu».

De ce n'am avut și azi un Mihail Cogălniceanu? ! . . . . .

Am spus mai sus, că Ungurii după ce au auzit toastul Regelui nostru, care a căzut ca un duș rece peste capetele lor inferbintate de laudele Impăratului, au început a judeca mai rece, și a vedea că Carol I este tot Regele Românilor și nu părtașul lor.

Și au schimbat cu totul tonul și n'au mai văzut în vizita Regelui o capitulare a Românilor ci cum spune *Pester Lloyd*, «o simplă întoarcere de vizită».

Iar cei ce nesocoteau mișcarea națională și o credeau amorțită, au început s'o recunoască căci după cum spune *Budapesti Hirlap* «admirăm toastul Regelui Carol pentru tactul, simplitatea, seriozitatea și lipsa a tot ce ar putea turna *uleiu peste focul din București*», deci este un foc la

București, și București e muma întregii țări!

Iar cei ce spuneau că armonia e deplin stabilită au recunoscut împreună cu *Magyar Hirlap* că e numai la începutul începutului.

Sunt nostime însă, concluziunile următoare la care ajunge pomenitul ziar: «Alianța României pentru noi înseamnă numai ajutor — ce e drept nu de desprețuit — pentru cazul unui război.

Alianța noastră pentru România valorează mai mult, căci înseamnă *stabilirea păcii*. Aceasta are atîta preț, încît *pentru ea se poate jertfi cîte ceva*, mai cu seamă aceea, a cărei valoare este numai visita».

Dacă este numai o valoare vizita, acel ceva de care vorbesc Ungurii, o spune în deajuns în interesul lor de a-l vedea jertfit, tendința noastră de a-l vedea salvat.

Nu pentru stabilirea păcii putem jertfi noi o parte a existenței noastre, a ființei noastre etnice; și nici putem vorbi de stabilirea armoniei, pînă cînd Românii de dincolo nu sunt pe același picior de egalitate cu Ungurii.

Ei nu cer jertfirea dreptelor noastre cereri, numai pe considerațiunea durabilității păcii, ci și pe o lege a firei care trebuie să ne comande și nouă și lor să fim uniți.

Pe această lege a firei, dăpănă toate ziarele maghiare, necesitatea înțelegerii noastre. Dar această lege a firei, de care face atîta abus astăzi și pe care o înțeleg ușor în favoarea lor, nu le spun destul de clar că Românii sunt și ei oameni și că trebuiesc tratați ca atare?

Această lege a firei, elementară de înțeles — căci nu trebuie decît nițel bun simț — nu le spune că nu se condamnă în momentele cînd fac parada de liberalism și civilizațiune, un Român, Emanuel Bera, fiind-că a ținut un toast ce nu le convenea lor?

Legea aceasta, de ce e nesocotită și

nu-și produce efectul când se dă în judecată pentru a 25-a oară ziarul românesc «Tribuna» fiind-că a spus că la Mehadia, aceiași lege a firei n'a oprit pe Unguri de a împușca Români?

Rea credință și șovinism peste tot, și împotriva acestora am protestat, protestăm și vom ști a protesta ori când.

Și ca să termin să-mi dați voe a ceti, cristalisarea dorințelor noastre unanime, formulate de colegii noștri din Bruxel, cari au început strălucita eră de redeșteptare națională.

«Și azi când popoarele lumii întregi se deșteaptă la o viață națională proprie, azi când marile principii de libertate, egalitate și fraternitate au pătruns adânc pînă în masele cele mai obscure și au trecut peste limitele continentului nostru. Conștiința națională ne spune, mai mult ca ori când, că trebuie să rămînem Români, cum Români au fost părinții noștri, că trebuie să vorbim frumoasa lor limbă, să perpetuăm obiceiurile lor, să păstrăm religiunea lor și să desfășurăm pe toate căile, geniul nostru național, după forțele și mijloacele noastre.»

DISCURSUL D-LUI GEORGE G. TAMARA

Domnilor,

Un mare bărbat de Stat din țara noastră, ținînd un discurs asupra cestiunei naționale în ședința Camerii de la 11 Februarie 1886, a zis, între altele, următoarele înțelepte cuvinte: «Dacă regimul actual din Ungaria va continua pe calea apucată, poate aduce focul și sabia în locuințele Românilor de peste Carpați, dar să nu creadă vecinii noștri Unguri, că prin aceasta ei și întăresc patria și viitorul național!»

Astăzi le mai putem spune Ungurilor pe lingă acestea, că poate chiar să se a-

socieze cu dragoste și simpatie la primirea regelui Carol în Buda-Pesta, dar nici prin acest mijloc nu vor răuși să aducă liniștea în Ungaria și să-și întărească patria lor, pînă ce nu vor face să înceteze nedreptățile și persecuțiile față de cele-lalte naționalități de sub coroana Sfîntului Ștefan.

Pînă atunci, noi nu ne putem bucura de vizitele schimbate între regele Ungurilor și suveranul nostru, pentru că nu vedem din acest schimb de vizite nici un profit pentru cestiunea națională!

Cea ce vedem însă de cită-va vreme încoace, e, că gazetele ungurești sunt pline de cele mai grosolane impertinențe la adresa luptătorilor români, atît din Regat cit și de peste Carpați.

. . . . Și cea-ce e mai trist încă, Domnilor, e că vedem aceleași gazete considerînd vizita regelui nostru la Budă-Pesta, ca o desaprobare a mișcărilor naționaliste din România liberă în favoarea fraților subjugati!

De ce dar să ne bucurăm?! . . . .

S-au curmat oare condamnările nedrepte ale Româniilor din Transilvania de cînd a vizitat Francisc-Iosef capitala Romîniei?

S-au dat oare drepturi egale cu ale Ungurilor, Românilor de peste Carpați?

Au încercat vecinii noștri cu tendințele lor sălbatiche de maghiarisare față de cele-lalte naționalități?

Nimic din toate astea!

Unde sunt dar consecințele politice fericite ale vizitei împăratului la București, de cari ni se vorbea atît de mult în anul trecut? . . . . .

Iată de ce am devenit așa neîncredători în foloasele ce ne-ar putea aduce vizitele acestea dintre suverani!

Noi îi vedem pe Unguri că sunt și astăzi tot aceiași ca și în trecut, ba poate chiar mai dîrji și mai aroganți în urma evenimentelor petrecute.

Guvernul maghiar ne-a dat dovezi în anul acesta, că nu vrea să recunoască în țara ungurească pe cetățenii nemaghiari și de aceea a interzis ținerea conferinței naționale de la Sibii la care Dr Rațiu convocase pe alegătorii români din Transilvania.

Și în fine ca culme a isprăvilor ungurești trebuie să amintesc aci, că și în anul acesta temnițele lor au adăpostit pe cei mai bravi luptători români cari nu vor să se plece a-tot-puterniciei ungurești.

N'avem dar de ce să ne bucurăm, ba din contră, trebuie să ne îngrijim mai mult ca ori și cînd de soarta Românilor asupriți și să eșim cu toții din amorțeala în care am căzut de la o vreme încoace, pentru a reda cestiunei naționale prestigiul și splendoarea de cari se bucura pe timpul cînd nemuritorul Grigore Brătianu era în fruntea mișcărilor naționaliste.

Iată domnilor pentru ce noi din comitetul național studentesc, am lansat acel manifest către cetățenii României pe care l-ați citit cu toții în cursul acestei săptămîni; iată de ce și astăzi vă rugăm să ne dați tot concursul d-v în lupta pe care am început-o, căci, numai ast fel vom putea grăbi isbînda acestei cauze mari a neamului românesc !

Am zis.

MOȚIUNEA

Votată în mitingul național ținut în 21 Septembrie 1897, în Sala Hugo din București.

«*Fată cu insinuațiunile presei maghiare, că vizita M. S. Regelui României la Budapesta ar însemna părăsirea din partea cetățenilor României a cauzei fraților lor de peste munți;*

«*Noi cetățenii capitalei protestăm contra acestor insinuațiuni și declaram, că nu vom părăsi un singur moment cauza fraților noștri de peste munți, cît timp ei vor fi primejduiți în existența lor națională.*

«*Neclintim în convingerea despre legitimitatea drepturilor lor la o viață națională, le trimitem salutul nostru frățesc și încredințarea nestrămutatei noastre solidarități, declarînd în fața lumii, că astăzi, mai mult ca ori cînd, le vom da întreg sprijinul nostru în marea și dreapta lor luptă.*

«*Interesele permanente ale individualității noastre etnice și demnitatea noastră națională constituindu-ne o sacră datorie de a ne strînge puternic rîndurile în jurul Ligii pentru unitatea culturală a tuturor Românilor, și fiind adînc pătrunși de înalta menire a acestei patriotice instituțiuni, declaram și ne îndatorim a o ridica cu inima și fapta la înălțimea unei inexpugnabile fortărețe a naționalității noastre.*

«*Suntem siguri, că tot ce este minte luminală și inimă românească în această țară ne va înțelege și ne va urma.»*

ADESIUNI LA MITINGUL NAȚIONAL

Alibunari, în Banat. 1 Octombrie 1897.

Salutare frățescă de lingă valul apusean al lui Traian. Din turnul bisericei rom. nou edificate privesc cu dor și jale spre munții răsăriteni, cari despart înjugatul Banat de România liberă.

Să trăești Românie, tu speranța noastră! Piară dușmanii cauzei române!

O iscălitură.

Peșelca (Transilvania)

Insuflețiți, pentru călduroasele sentimente de iubire și simpatie, ce arătați pentru cauza noastră, noi Români de pre vatra Mureșului salutăm cu bucurie și speranță marele miting, dorind din inimă succesul cel mai deplin; Dumnezeu popoarelor reverse darul său abundent preste toți bine-

voitorii poporului nostru asupra și prigo-
nit. «Sus s'avem inimele»!

II. *Iscălitori.*

Peșelca la 13 Octombrie 1897

Bocșa Montană (Banat).

Românii din Bocșa Montană (Banatul Te-
mișian) salută pe frații lor din România li-
beră și le mulțumesc pentru sprijinul și în-
curajarea în greaua luptă a apărării celor
mai scumpe comori ale României: lim-
ba și naționalitatea lor.

Jurăm, că nici cînd nu ne vom lăsa să
fim lipsiți de caracterul nostru național ro-
mânesc.

«Murim mai bine 'n luptă
Cu glorie deplină.
Decît să fim sclavi iară
Pe vechiul nost' pămînt! . . .

I. *iscălitură.*

1/3 Octombrie 1897

Cluj (Transilvania), 1 Oct. 1897.

Cu vie satisfacție salutăm mișcarea «Ligii»
și a studențimei din regatul liber al Ro-
mâniei în favorul chestiunii naționale.

Marele miting, ce se va aranja la Bu-
curești, este proba neînvinsă despre inte-
resul ce-l poartă România neoficioasă față
de soarta noastră critică.

Cînd cauza noastră sfîntă să pare că a
intrat într'un stadiu de amorțeală, cînd per-
secuțiunile neomenoase ale vrășmașilor no-
ștri se înmulțesc, cînd cochetarea cercu-
rilor conducătoare stîrnește în inimele noastre
nedumirire; vocea fraților noștri de dincolo
de Carpați ne va încuraja și ne va întări
în credința erezită de la părinții noștri,
că dreaptă este lupta ce-o purtăm și că
izbinda va fi încununată mai curînd sau
mai tîrziu.

Vă rugăm fiți interpretul sentimentului
nostru de recunoștință și iubire frățească
față de aceia, cari nu pregetă a se pune
în serviciul cauzei naționale.

Tinerimea universitară din Cluj.

Graz, în Septembrie 1897.

Aflînd cu mare bucurie despre ținerea
mitingului din 3 Octombrie n. în favorul
cauzei naționale tinerimea română acade-
mică din Graz vă roagă să fiți interpretul
simțimentelor ei în acest miting.

Salutăm cu însuflețire adunarea și îm-
preună protestăm contra meschinărilor in-
troduse de nou pentru stîrpirea simțului
românesc. Fraților! De nou dați dovezi,
că nu ne-ați uitat, știindu-vă pe voi lucrînd
în favorul nostru, mai mult ne ați ațîțat rîvnă
în lupta pentru recîștigarea drepturilor juste
ale mult cercatului nostru popor iubit.

Cu voi suntem. Luptăm cu voi pînă la
vîrsarea ultimului strop de sînge.

Mulțumindu-vă din inimă pentru bună-
voința d-voastră, primiți vă rugăm asigu-
rarea deosebitei noastre stime și consi-
derațiuni.

Tinerimea academică română.

Teiuș (Transilvania)

Salutăm cu toată căldura inimei noastre
marele miting. Dumnezeu să ajute, ca acest
meeting să fie numai și numai spre mă-
rirea scumpului nostru popor atît de încer-
cat și asupra de stăpînitori maghiri.

Consimțim în cugete și simțiri la con-
clusele aduse în marele miting. Inainte,
înainte! căci un popor iubit geme, plînge,
și cere ajutor!

Datorința noastră este să uităm totul pen-
tru el, să ne uităm pe noi înși-ne, numai
ca să putem alina durerea. Inainte dar, pe
calea dreptății!

18 iscălituri.

Teiuș la 1/10. 1897.

Dej, 29 Sept. st. n. 1897.

Românii din Dej și comitatul Solnoc-
Dobîca asuprași de ne mai auzitele nedrep-
tăți ale Ungurilor și ale guvernului unguresc,
de brutalitățile ce zilnic le îndură, cu dra-
goste feliță mitingul de simpatie pentru
causa Românilor asuprași din Ungaria și
Transilvania.

Conclusele luate le primesc de ale lor.

7 iscălituri.

Zidovini (Banat-Ungaria)

Românii din Castrul antic Bersovia din Dacia ripensis, doresc să rămână descendenții legiunilor lui Trajan și a lui Adrian și nici morți nu vor concede să fie declarați de strănepoți a lui Attila și Tuhutum. Protestăm deci cu toată tăria sufletului nostru contra tendințelor de maghiarizare, respingîndule cu dispreț. Români am fost, Români suntem, Români vom rămîne!

O nemărginită iubire pentru neam și limbă nutrim în pepturile noastre.

Trăiască România!

Un Zidovinean.

1. Octombrie 1897

Ileanda-Mare. (Transilvania)

Românii din Ileanda-Mare și jur, asupra de multe nedreptăți ale guvernului maghiar, cu dragoste felicită mitingul aranjat pentru cauza română transilvăneană și hotărîrile luate le primesc de ale lor!

15. *Iscălituri.*

Ileanda-Mare 1897. Septembrie 30.

Dumnezeu ne-a dat limba. Cine vrea să ne răpească limba, acela lucră contra lui D-zeu și pe acela îl va și bate D-zeu. Pîng și mă tînguesc că voi muri și nu voi vedea eliberat poporul meu.

O iscălitură (a unui Român în vîrstă de 88 de ani!)

Zernești (Banat) 3. Octombrie 97

Turda-Capand, 18 Sept. 1897.

De pe malul stîng al Arieșului, din orașul de tristă amintire a repețitelor atacuri ungurești, noi Românii din Turda și jur, cu frățească dragoste și vie satisfacție salutăm pe cetățenii liberi, ai liberei și înfloritoarei Români, întruniți în mitingul de protestare contra asiaticilor Unguri, din cumpăna judecării cărora noi numai dreptate nu putem căpăta.

Ridicați-vă glasul vostru cu mic și mare, arătînd lunei civilizate barbaria și rușinea ecolului al XIX-lea, căci glasul vostru nouă

mîngiere și tărie ne inspiră în suportarea grelelor lupte pentru cîștigarea drepturilor de cetățeni și națiune, iar lor cutremur și neliniște.

Călăuziți de acelaș dor, luptînd pentru întruparea același aspirațiuni naționale, fără șovăire, cu bărbătească hotărîre să ridicăm de nou și mai cu putere, stindardul nostru național, ca lumea să vadă virtus romana rediviva; azi într'adevăr e gata la ori ce jertfă.

Fapte și cuvinte
Hura înainte

Trăiască și înflorească Liga!

4 *iscălituri.*

Orăștia (Transilvania).

Salutăm din inimă pre frații noștri, ce în aceste zile, cari prin evenimentele lor neașteptate, — sunt menite a însufla dușmanilor noștri nouă încredere întru a se arunca asupra vieții noastre naționale — își aduc din nou aminte de noi și ne strigă din depărtare să nu disperăm!

9 *iscălituri.*

1 Octombrie 1897.

Seliște, 1/10, 1897.

Inspirați de geniul Românismului v'a-ți adunat să cimentați iarăș fundamentul sguđuit al solidarității și să validați prin energie și abnegațiune dreptul de existență națională a întreg poporului român.

Vocea voastră frățească ne dă curaj și ne întăresc speranțele în realizarea aspirațiunilor noastre naționale.

În luptă sîntă pentru drept și libertate alătura suntem cu voi. Să trăiți!

Pentru Selișteni.

3 *iscălituri.*

Caransebeș 1 Octombrie 1897

Inimile Românilor din ținutul Panciovei, din cei mai extrem colț sudvestic al Banatului Temișian, salută mitingul de simpatie al Românilor liberi pentru sînta noastră cauză.

O iscălitură.

Salut în bucurie manifestațiunea de la 21 Octombrie contra maghiarisărei și contra tiraniei maghiare.

O iscălitură.

Caransebeș în 20 Septembrie 1897

Duleu (Banat).

Vă salutăm și vă mulțumim din inimă pentru apărarea și lupta arătată pentru cauza noastră atât de mult prigonită. Liberi am fost din veacuri pînă ce am ajuns a fi prgoniți de politica, condusă nu de fi lui Arpad, ci de cei altoiți neamului maghiar și trecuți din «tăierea înprejur.»

2. Iscălituri.

Valca Pogănișului

Drăgășani.

Aderăm la toate ideile și propunerile D-stră, suntem de acord întru toate și cu sufletul ferbinte protestăm și condamnăm faptul din cestiunea națională de peste munți, și nici morți nu vom părăsi aceste idei moștenite de la strămoșii noștri căci Români suntem în putere și Românul în veci nu pierе, căci Românul are șapte vieți.

Dorim onor. adunări isbîndă bună, și primiți asigurările deosebitei noastre stime.

(ss.) *Petcu Ion, George Șerbănescu, D. Șerbănescu, Bucur Șerbănescu, Ilie Ț. Gladoveanu, Ț. Ghica, D. I. Constantinescu, Oct. Radu, Pr. N. Ștefănescu, P. I. Dulgherescu, Alex. I. Cernătescu, Ștefan G. Ștefănescu, Dumitru G. Ștefănescu C. M. Bercan.*

Glimboca, lângă Caransebeș.

Românii de pe valea Bistrei, care leagă sîntele ruine ale Ulpiei Traiane cu ale municipiului Tibisc, Ardealul cu Banatul, asigură pe frații noștri din regatul liber, că în veci Români dorim să fim !

1. iscălitură.

Glimboca 1 Octombrie 1897 n.

Sinaia 1897, Sept. 20.

Nu sunt încă destul de sănătos, ca să pot lua parte la adunarea, la care mă invitați. Din tot sufletul sunt cu cei cari luptă sincer și cu devotament pentru cauza națională, independenți de ori ce înriurire de partide politice interne.

Am convingerea, că în fruntea noastră a tuturor pășește M. S. Regele. Să avem încredere într'însul ! Ne obligă la aceasta faptele lui de 32 de ani.

Liga care știu bine, că nu lucrează de cît pentru scopul de mult determinat : conservarea individualității române, de pretutindenea, a limbei și a celor-l'alte caracteristice naționale, iar nu pentru idealuri politice, neamice unor alte naționalități sau Staturi, a dat în trecut și va da ori și cînd desmințire acuzărilor veninoase, ce iar au început a i se aduce în foile de peste munți.

Da ! spună lumii românească d-voastră adunare de Duminecă, că aceste acuzări sînt nefundate și că Liga n'a încetat și nu va înceta, cît va fi suflare românească asupra unde-va, de a reclama deschis în fața lumii dreptate pentru fratele asupra, și respectul limbei, al naționalității lui ! Cît timp așa va lucra Liga, tot Românul va strigă ca și mine : Trăiască Liga culturală a Românilor !

V. A. Urechia

Fost președinte al comitetului central.

Craiova.

În chestiunile mari și solemne am fost în tot-d'a-una și suntem alături cu adevărații Români, cari cugetă și simt românește.

Cestiunea națională este o chestiune de viață a neamului românesc.

Regatul român nu va putea îndeplini sublima lui misiune la porțile Orientului Europii, dacă frații noștri cari ne înconjură de toate părțile vor fi contopiți în neamuri străine.

Suntem dar din suflet și în plină conștiință alături de acei Români, cari vor protesta în fața lumii civilizate, în contra dăinuirii sistemului de maghiarizare și de prigonire menținut și înăspriț de guvernul

unguresc în contra fraților noștri din Ungaria și Transilvania.

I. T. Chețianu, I. St. Budurescu, Nicolae Mihai Jînescu, Ioan Stoicescu, N. Coandă, Petru Seuleanu. D. I. Anastasescu, Stat. Popescu, C. Filip avocat, St. Leonardescu, Const. Pop, I. Faur profesor, Camil Faur student, G. Popescu proprietar, N. Predoiu, M. Kintescu, P. Chițu, Aneridescu avocat, Tache Policrat, C. Carionopol, Eugeniu Angelin, I. Vernescu, D. Oprișanu avocat.

Domnule Președinte,

Subsemnații cetățeni ploșteni am primit cu cea mai înaltă satisfacție sufletească, știrea despre mișcarea ce ați reinceput în chestiunea națională.

Pe cit de indignați eram contra celor ce au batjocorit și compromis această sfântă cestiune, pe atât de plini de bucurie ne simțim astăzi, când vedem că totuș se mai găesc oameni cinstiți în această mult încercată țară, cari pun interesele generale ale neamului românesc mai pe sus de mășchinelor lor interese personale sau politice.

Cită vreme preocupăția de căpetenie, a tuturor popoarelor mari și civilizate din Europa, este conservarea și întărirea neamului lor, era și trist și rușinos, ca nău ai noi românii să devenim impasibili — ca să nu zic trădători în această cestiune de viață și de moartă.

Se înșală foarte mult acei bărbați de Stat Români, cari cred că fac un real serviciu patriei noastre, sacrificând marile interese naționale.

Căci după cum a zis și d. Dim. Sturdza din momentul ce Românii din Ungaria și Ardeal vor fi maghiarizați și neamul românesc se va reduce la jumătate, viitorul României s'a întunecat, rolul nostru politic și cultural în Orient s'a sfârșit.

Să nu ne facem iluzii. Dacă astăzi ni se dă importanța și prietenia noastră este căutată chiar, de puterile cele mari, aceasta se datorește mai înainte de toate poziției noastre geografice și etnografice, înconjurați fiind pretutindeni de ziduri compacte românești.

Prin urmare, Românii adevărați, cinstiți și luminați, cari țin sincer la reputația, gloria și importanța politică a României, în concertul puterilor europene, nu trebuie să uite un singur moment, că toate aceste atîrnă, în prima linie, de la solidaritatea noastră națională, de la apărarea intereselor neamului românesc de pretutindeni.

De aceea, ca Români devotați sincer causei naționale, declarăm că aprobăm din inimă inițiativa D-stră, și aderăm cu trup și suflet la toate hotărîrile ce se vor lua de adunare, rugînd pe Dumnezeu Românilor să vă dea putere și ajutor și să binecuvinteze roadele muncii D-stră desinteresate.

T. Raica profesor liceal, B. Spirescu idem, I. Niculescu idem, N. G. Lăzărescu idem, Al. Andronescu idem, I. R. Nisipeanu idem, N. F. Bejanu profesor, Ion T. Crețulescu idem, B. I. Stoicescu idem, St. C. Frăsineanu idem, G. Petrescu idem, B. I. Gădineanu idem, N. C. Săruleanu idem, Ion Andrei idem, N. Munteanu idem, Dim. Pompei idem, G. Nicolau idem, Pr. D. Ivăncianu idem, M. Tutunaru idem, C. Tomescu idem, Z. Nicolau comerciant, N. S. Dimo pensionar, V. D. Ionescu, N. V. Tîrșoreanu căpitan pensionar, Popovici fost casier general, I. Ștefănescu-Preboiu avocat, An. Munteanu, Ștefan Iancu proprietar (nepotul lui Avram Iancu), M. A. Sechergiu, C. Tr. Negulescu, Al. Ionescu avocat, G. Paraschivescu inginer de poduri și șosele, N. L. Gogoasă proprietar, Al. Săvulescu, Radu V. Porumboiu, G. D. Moisescu, Căpitan G. Mihăescu, Gr. Georgescu fost revizor școlar, V. Dumitriu avocat, M. Constantinescu proprietar, Ion G. Alexiu avocat, G. I. Ghiorghiu, D. Popescu, Al. Stănciulescu, etc. etc.

Ploști 19 Sept. 1897.

Paris.

Salut întrunirea în numele Secțiunii din Paris.

Președinte : *Ioan T. Ghica.*

Galati

Causele sfinte în tot-d'a-una au triumfat. Opresiunelor crescînde s'au opus forțe de rezistență îndoite, și din cea mai mare tiranie s'a născut libertatea cea mai deplină, căci firea omenească ne face să iubim și să ajutăm pe cei slabi și apăsați.

Dar pe cum aceste sentimente nu pot fi impuse sau dictate, tot ast-fel ele nu pot fi nimicite din considerațiuni și împrejurări politice momentane, nici o solidaritate nu există între acestea.

Suferințele Românilor transilvăneni străbătînd inimile noastre sîngerînde, trebuiesc aduse la cunoștința și atențiunea lumii întregi; prigonirile maghiare înfierate. Urez mitingului de Duminecă, isbînda dorită și apoi justiție se va face, căci acest sfîrșit de veac va trebui să se illustreze cu un act măreț în istoria popoarelor: Emanciparea Românilor de sub jugul șovinismului maghiar.

D. Drăgănescu

Galati 19/IX 1897.

Bacău

Persecuțiile pe cari le îndură neîncetat Români de peste Carpați atunci cînd ei cer în mod legal și pacinic respectarea drepturilor lor naturale, ne obligă pe noi, Români din România liberă a arăta opiniei publice, din Europa civilizată pe cei cari vor să ucidă naționalitatea română.

Să arătăm Europei, că Români de peste Carpați sunt dați, judecați, condamnați și întemnițați atunci cînd ei petiționează către monarhul lor.

Să denunțăm lumii întregi pe Unguri cari vor să răpească pe copii din sînul familiilor românești pentru ca ei să uite a vorbi limba lor părintească.

Trimițînd o călduroasă salutare Românilor de peste Carpați, cari luptă pentru respectarea drepturilor lor naționale, aderez la toate rezoluțiunile ce le va lua Liga pentru unitatea culturală a tuturor Românilor.

Daniel C. Klein.
inginer.

Bacău, 20 Sept., 1897.

Cauza, pe care o apărați, e sîntă căci ea e cauza întregului neam românesc; de aceea noi cei ce din diferite împrejurări nu putem fi față la miting, unim prin scris protestările noastre cu ale voastre.

Dorim să înțeleagă Europa și să știe dușmanii neamului românesc că vizita Regelui român la Pesta, nu înseamnă aprobarea din partea României a sistemului de prigonire și maghiarizare, la care sunt expuși frați noștri.

Trăiască România, trăiască inițiatorii mitingului!

A. Sfetcovici, avocat, G. Sterian, arhitect, mare proprietar și fost deputat, B. Vasiliu, proprietar, G. I. Jovian, profesor, Em. Neagu, avocat, I. Calomfirescu, căpitan, C. M. Borș, profesor, Gh. Manoliu, avocat, C. Cristea, profesor, I. Taut, avocat. St. G. Costanduche, profesor, I. Chiru, profesor, V. Capșa, proprietar, J. Gavrilesco, proprietar, Ed. E. Racovița, student universitar, G. C. Raileanu, avocat, Ioan Baronescu, funcționar, Vasile Horga, meseriaș, D. Bacu, comerciant, I. Bogdan, proprietar, S. Ariton, profesor, D. N. Brosteanu, profesor, C. Rădulescu, comerciant, S. Pop, profesor, I. Al. Lambrior, profesor.

Iași (Telegramă) 21 Sept. 1897.

Comitetul Ligii culturale Secțiunea Iași, aderă în totul la manifestarea patriotică din capitala României în potruva însinuărilor viclene și dușmănoase ale sălbaticilor apăsați ai fraților noștri.

Președinte: Culeanu, secretar: Vasile Brăescu, membrii: A. D. Xenopol, Densușian, Georgiade, N. G. Urșan, M. Cocea, G. Botez, Octav Velciu, Ar. Densușianu, Econom I. C. Știubei, Gr. V. Buțurean, P. Gircineanu.

Turnu-Severin, 18 Sept. 1897.

De la porțile de fier, din vecinătatea granițelor Bănățeni salutăm cu entuziasm manifestația voastră. Suntem cu sufletul

în mijlocul bunilor patrioți; în aceste momente grele pentru frații români de peste Carpați și Dunăre, vă aducem aminte cu plăcere de imposantele manifestații din anii 1892—93—94 de grandiosul miting de la 14 Iunie și de întreaga mișcare din trecut, avem încredere în patriotismul și perseverența voastră, și nu ne îndoim că mișcarea națională va reinvia trezind noi speranțe în inimile celor descurajați. Nu vom uita că acest secol a înscris desrobirea parțială a fraților noștri. Horia, Avram Iancu cu cu sabia în mină; Petru Maior, Șincai, *Mureșanu*, *Lucaciu*, etc. cu cuvântul au aruncat sămînța deșteptării Românilor, și cauza dreptății este pentru care luptă strănepoții lor, cauza sfîntă.

Fie-că 1900, să inscrie deplin, triumful acestei cauze.

Cu ajutorul Dumnezeului străbunilor noștri, noi vă zicem «înainte». Virtus romana rediviva.

Icaneru, Dr. Morar, Ștefan Ursulescu, Carol & Tanco, Vintilescu, Gașpar, Virgil Z. Albescu, Pr. E. Armășescu, V. P. Șeiman, V. Tintorescu, Gh. Gr. Simboteanu, Titu Băleanu, Miu Laidac, Diaconescu, Haralambie, Ioniță I. Popescu Vasilescu, Virgil. Groveanu, Jordan Bogdan, Marinescu, Iancu Bengulescu, Gh. Z. Bengulescu, Ștefan Bancov, S. Bancov, Colin Negoescu, Ioan Popescu, F. M. Bresniceanu, C. I. Costescu, Th. Tacu, Rădulescu, și alții.

Cîmpu-Lung.

Bărbăteasca hotărîre, ce ați luat de a reîncepe campania pentru sprijinirea luptei de existență națională, pentru punerea în adevărata ei lumină, a cauzei fraților noștri din Transilvania și Ungaria, a trezit în toată suflarea românească de la noi simțămîntul patriotic, și toți, cu mic și mare, așteaptă de la comitetul Ligii și de la viguroasa tinerime universitară, — atît de înflăcărată pînă mai eri de sfințenia cauzei, ce apără — așteaptă, zicem, cuvîntul hotărîtor pentru continuarea luptei, justificată în tot-deauna și atît de necesară, acum, mai ales, cînd, drept răspuns la vizitele împărtașești și re-

gești de curtuozie, Ungurii prigonesc cu o îndărătnică persistență pe Români de sub coroana Sf. Ștefan.

Recunoscători inițiatorilor mitingului de azi, noi, mușcelenii le urăm isbîndă deplină, dîndu-le tot-deodată asigurarea, că vom fi cu aceeași rîvnă pentru susținerea luptei reluate astăzi, tot-deauna alături, tot-deauna următori nepregetați ai acelor, cari sunt animați de o atît de nobilă aspirațiune. Și cu atît mai virtos aderăm la rezoluțiunile ce se vor lua în miting, cu cît indignarea și revolta noastră a ajuns la culme în fața recentelor neomenii ale Ungurilor îndesite tocmai acum cînd, din incidentul vizitei regelui României la Pesta și a semnelor de amicitie desfășurate acolo, ar fi trebuit să înfrîneze furia lor sălbatică, și să caute a îndulci relațiile dintre ei și poporul oprimat.

G. I. Georgescu, N. Crassan, V. Georgescu, Gr. Andreescu, Em. Găulescu, C. Manolescu, C. Dumitrescu, C. Ioanid, P. Aninoșeanu, C. Em. Marinescu.

Iași (Telegramă).

Felicîndu-vă pe d-voastră și pe inițiatorii mitingului pentru curagiul cu care luptați în momentul critic cînd chestia națională este amenințată prin trădarea unora și prin indiferența altora — vă urăm succes deplin pentru întreținerea focului sacru al sentimentului național, pînă cînd va veni momentul fericit, ca cuvîntul vostru să fie decisiv în sfaturile conducătorilor țării și cu sprijinul întregului neam și a Europei luminate să punem capăt lungului martir al fraților noștri. Regretăm că nu putem lua parte la întrunirea voastră. Inima noastră e cu voi, și suntem gata a răspunde ori cînd la apelul vostru și cu cuvîntul și cu fapta.

Bădărău, Butzureanu, D. Greceanu, Andrei Ioan, Costachi, Chirilă, Dobreanu, Rădulescu, Ghimbănescu, Teodor, Criveț, Maximovici, Grigorovici, Miculescu, Nenculaide, Prasa, Fani, Paul, Botez, Aslan, Petre Nișescu, G. Botez, M. Pastia, M. Pompiliu, I. Grigoriu, G. Grigoriu.

R.-Sărat, (Telegramă).

Salut pe entusiaștii susțitori ai cauzei naționale. În tot-deauna devotament și curajiu pentru cauza cea mare și sfântă a celor ce suferă!

Dumitru Roman.

Domnule Președinte,

Aderăm din toată inima la patriotica și înțeleapta moțiune a întrunirii din sala Hugo de la 21 Septembrie 1897.

Președintele Secțiunii Ligii culturale din Birlad.

Stroe Belloescu.

Birlad, 22 Sept. 1897.

Râmnicul-Sărat.

Nedreptățile și prigonirile ce îndură frații noștri de peste Carpați, ne zdrobesc inimile.

Gata de a-i sprijini în lupta lor leală, pentru apărarea limbii, legii și școlii românești, declarăm că considerăm de amici pe amicii lor, și de vrășmași pe vrășmașii lor.

Ast-fel simțind, ne asociăm la strigătul de dreptate al fraților noștri, cum și la decisiunile mitingului de simpatie pentru cauza lor.

R. Sărat 21 Sept. 1897.

Doctor *O. Blasanu, C. Iorgulescu, Fl. Barbu, P. Gh. Lupescu, J. Christoforianu, M. Tudorănescu, Locot. C. I. Filipescu, Ion Dumitrescu, Căpitan Teodorescu, Căpitan Arabolu, C. Răpoșescu, P. Ciochina, G. I. Adrian, Doctor G. Dobreanu, M. Apostolescu, Al. Țeanu, G. C. Gealy, I. C. Zamfirescu, I. Licoenescu, N. Dumitrescu, I. Popovici, I. D. Pella, Stănescu, Dum. Tabacu, Cariac, M. Ionescu, I. Lupan, I. Brăileanu, Ioan M. Georgescu, Emil Zanne, Iuliu Blasian, Mihail M. Moșgoș.*

Alexandria

Aderând cu trupul și cu sufletul la rezoluțiunile, ce se vor lua pentru cauza ro-

mână din Transilvania, vă rugăm să fiți interpretul simțemintelor noastre în mitingul, ce se va ține mine, Duminecă.

Alexandria 20 Septembrie 1897

D. Bădescu-Roșiori, Dumitru B. Uluceanu, Voicu Albu, A. Dimitrescu, Sp. Teodorescu, Stan Constantin, Ilie Stoenescu, S. Gudachi, Al. Niculae, Ilie Șastanescu, Vasile Petrescu, Nic. M. Pape, Const. Andrei, Iancu Badea, Petre I. Lazăr, I. Angelescu, N. Georgiu, P. Teodorescu, Sotir Cararovici, A. Macavei, V. I. Moldoveanu, N. B. Condilă, L. M. Chiariu, G. I. Chiariu, G. Cristea, Grig. Șerbănescu, Et. Ștefan, C. S. Ștefănescu, Alex. I. Lazăr, Petre D. Stocișon, J. Angelescu Ion Păunescu, Gheorghe Tincoff, Pavel Zlotoff P. Marin, D. T. Iliescu, N. Popescu, C. Pavelescu, A. Teodor, S. Țințăreanu, Anghel Reșanoc, M. Protopopescu-Roșiori, A. Danelo, Georgescu, G. Ionescu, Lividian, Petre Angelescu, G. Andreișovici, Decebal Răduleanu, N. Stănescu G. Velicu, I. Oprea, Florea G. Velicu, Ioan Dragomirescu, Chiru M. Popescu, Iacob Popescu, Risache Brutaru, Alex. Moldoveanu, Nișu Th. Popescu, I. Hristea, Ivancea Velicu, G. Stănescu, Apostole Petrescu, Chiritsa Pencovici, Andrei Marinescu, Tudor Ioniță Cincea, Ilie G. Popescu, Petre Mincu, (Nedescifr.), G. Pundelle, Gavrilescu, Ioniță Tudorache, Const. Ristea, I. Stănescu, I. Vlădescu, Ion I. Ionescu, Ion N. Bădulescu, T. D. Hristea, Tache Cărtojan, I R. Petrescu, Ștefan Hulea, Chinezcu Mihăilescu, Nișă Negulescu, Ghiță Vegulez, Petre Micoici.

Bocșa Montană. (Banat).

Teșiana, în care s'au plantat mai întâi sămînța romană în Dacia, veneticii asiatici au îmbrăcat-o în haină mohorită, au încununat-o cu spini, dindu-i trestia în mină precum au făcut Jidovii cu Cristos.

Dar bun e D-zeu! Spinii se vor pfa-ce în fulgeri și trestia în săgeată de trăsnet, care va nimici pre contrarii neamului românesc.!

O iscălitură.

(Va urma).